

پرونده شماره ۱۷

شعبه سه

حکم شماره ۳ - ۱۷ - ۲۰

ریگو و آنرا یکوا پیمنت کا مینی،

خواهان،

- و -

شرکت استارلاین ایران،

خوانده.

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه دادگاهی دعوی ایران - ایالات متحده
FILED - ثبت شد	
<u>No. ۱۷</u>	<u>۱۷</u>
<u>Date. 15 DEC 1982</u>	<u>Year. ۱۳۶۱ / ۹ / ۲۶</u>

حکمحاضران :

از طرف خواهان : آقای آم. استرن، وکیل

دارالوکاله فردریکسون، سایرون، کالمبورن، بیزبی اندھنسن.

آقای سی. منسل، مدیر، ریگو و آنرا یکوا پیمنت کا مینی

از طرف خوانده : آقای بن. سیاھپوش، استارلاین.

سایر حاضران : آقای محمدکریم اشراق، به عنوان نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران

آقای ا. داملیو، روانین، به عنوان نماینده رابط ایالات متحده

اول - واقعیات

ریگو و آنرا یکوا پیمنت کا مینی ("خواهان" یا "ریگو و آنرا") که بخشی از ریگو و آنرا ینکورپوریتد است، شرکتی است که مطابق قوانین ایالت اورگون، ایالات متحده تأسیس شده است.

شرکت استارلاین ایران ("خوانده" یا "استارلاین") شرکتی است که تابعیت ایران را دارد.

ادعای ریگو و آنرا شی از یک اجاره نامه ماشین آلات است که در تاریخ ۲۶ آوریل ۱۹۷۸ (۶ اردیبهشت ماه ۱۳۵۷) با استارلاین منعقد کرده است. درقراردا دمیبور مowa فقط شده بود که ریگو و آنرا یک دستگاه ماشین تخلیه و با رگیری مدل ۲۰ - CHE (port Packer) با اجاره بهای ماهانه ۵،۴۲۴ دلار به استارلاین کرایه دهد. قراربراین بود که اجاره از

اول مه ۱۹۷۸ (۱۱ اردیبهشت ماه ۱۳۵۲) شروع وحداکشتن اول آوریل ۱۹۸۳ (۱۲ فروردین ماه ۱۳۶۲) منقضی گردد. استارلاین موظف بود که در پایان مدت اجاره ماشین آلات را به ریگوواگنر برد. استارلاین مقرر در احراز حق خرید استفاده کند. ریگوواگنر مدعی است که استارلاین از تاریخ اول ژانویه ۱۹۷۹ (۱۱ دیماه ۱۳۵۷) اجاره بهای ماشین را پرداخت ننموده و از حق خرید خود استفاده نکرده و با وجود درخواست ماشین آلات را اعاده نکرده است. طبق اجاره نامه، به اجاره بهای معوقه، بهره‌ای از قرار ۱۲٪ در سال تعلق می‌گیرد. قرارداد در ماه مارس ۱۹۷۹ (اسفندماه ۱۳۵۷) - فروردینماه ۱۳۵۸ (۱۳۵۸) توسط خواهان فسخ شد.

ریگوواگنر مدعی است که چون استارلاین یک واحد تحت کنترل دولت ایران طبق مدلول بند ۳ ماده هفت بیانیه حل و فصل ادعا هاست، بنابراین دیوان داوری صلاحیت رسیدگی به دعوی را دارد.

ریگوواگنر طلب حبران زیانهای مالی به مبلغ ۵۲۲،۸۳۹ دلار است که حسب ادعا در اثربخشی تعهدات ناشی از اجاره نامه متوسط استارلاین، متحمل شده است. این مبلغ شامل مبالغ اجاره بهای پرداخت نشده از اول ژانویه ۱۹۷۹ (۱۱ دیماه ۱۳۵۷) تا تاریخ صدور حکم، بهره‌ای احراز بهای پرداخت نشده، قیمت عادله ماشین در بازار در تاریخ مارس ۱۹۷۹ (اسفندماه ۱۳۵۷) - فروردینماه ۱۳۵۸ (به میزان تخمینی ۲۱۰،۰۰۰ دلار و هزینه‌ها).

دفاع استارلاین مبتنی بر این ادعا است که چون آن شرکت طبق مدلول بیانیه حل و فصل ادعاها تحت کنترل دولت ایران نیست، لذا دیوان داوری صلاحیت رسیدگی به دعوی را ندارد. بعلاوه، استارلاین، منکر اینست که "اصولاً" قرارداد اجاره ای بین استارلاین و ریگوواگنر منعقد شده و نتیجتاً "هیچگونه تعهدی را بابت پرداخت اجاره بهای اعاده هرگونه ماشین آلات نمی‌پذیرد. لیکن، استارلاین اظهار می‌دارد که در حال حاضر ماشین مورد اجاره را در اختیار دارد.

دوم - صلاحیت دیوان داوری

مبناً لازم جهت تصمیم گیری راجع به اینکه آیا دیوان داوری صلاحیت رسیدگی به ادعا را دارد یا خیر، بند ۱ ماده دوم بیانیه حل و فصل ادعاهاست که دیوان را "منجمله،" به منظور اتخاذ تصمیم درباره ادعاهای اتباع ایالات متحده علیه ایران" ایجاد می‌کند.

خواهان مدارکی تسلیم نموده که اشات می‌کنده که تاسیس آن در کلید زمان‌های مربوطه مطابق قوانین ایالت اورگون صورت گرفته و اشخاص حقیقی که تبعه ایالات متحده هستند، نسبت به بیش از ۵۵٪ سهام سرمایه‌ای آن، ذیحق بوده‌اند.

لذا، خواهان بنا بر مدلول بیانیه حل و فصل ادعاهای تبعه ایالات متحده محسوب می‌شود.

آنچه که با یاد معلوم شود اینست که آیا ادعا، ادعائی "علیه ایران" به شما رمی‌آید یا خیر؟
بنده‌ام امده هفت بیانیه حل و فصل ادعاهای کلمه "ایران" را چنین تعریف می‌کنم:

"ایران، یعنی دولت ایران و هر نوع سازمان فرعی سیاسی ایران
و هر نوع موسسه، واحد و تشکیلاتی که بوسیله دولت ایران و یا
سازمانهای سیاسی فرعی آن کنترل می‌شود."

راجع به این موضوع، خواهان پاره‌ای مدارک کتبی تسلیم نموده است، از جمله دستور دادگاه انقلاب اسلامی خرم‌شهر - آیا دان به تاریخ دسامبر ۱۹۷۹ (آذر - دیماه ۱۳۵۸) در مورد مصادره استارلاین، یک برگ‌بزیده روزنامه‌بیان ریخ فوریه ۱۹۸۰ (بهمن - اسفندماه ۱۳۵۸) حاکی از توقيف اکثریت سهام استارلاین. لیکن، استارلاین با تاکید بر اینکه مدارک در هردو موردنها قص و گمراه کننده است، پاسخ می‌دهد که هیچ‌یک از آن مدارک منعکس کننده اوضاع و احوال واقعی نیست. استارلاین گواهینامه‌ای تسلیم کرده است که از طرف اداره ثبت شرکت‌های ایران صادر شده و نشان می‌دهد که در رابطه با استارلاین هیچ مطلبی که داشت برگنتر استارلاین توسط دولت باشد، به ثبت نرسیده است.

در پاره این پرونده، دیوان داوری بر اساس مدارک موجود چنین نتیجه گیری می‌کند که از تاریخ وقوع رویدادهای انقلابی در ایران، اداره استارلاین در دست مدیر و هیئت مدیره به ثبت رسیده آن نبوده و سهامداران در موقعیتی قرار نداشته‌اند که حقوق خود را اعمال کرده و وظائف خویش را به عنوان سهامدار انجام دهند. بعلاوه، نشانه‌های آشکاری دال بر اینکه استارلاین توسط کسانی اداره شده که از طرف مقامات دولتی منصوب شده‌اند، وجود دارد، هر چند که هیچ‌گونه حکم رسمی در این باره ارائه نشده است.

از نقطه نظر دیوان داوری، این امر علی الظا هر دلالت بر این دارد که خواننده تحت کنترل دولت ایران است. خواننده، در رسانه‌ای شواهد، اظهار می‌دارد که هیچ‌گونه تغییرات رسمی در امور شرکت رسمی "درا ایران" به ثبت نرسیده است. لکن به عنوان دلیل عدم کنترل، این مطلب را باید غیرکافی دانست. هیچ مدرک دیگری در تائید این موضع که خواننده یک واحد خصوصی است

ارائه شده است، اگرچنین مدرکی وجود نداشت، باید لاجرم در تملک خوانده می‌بود و او می‌توانست آن را ارائه دهد.

بنابراین، دیوان داوری برای عقیده است که دلایل قاطع کننده‌ای وجود دارد که بتوان شرکت را طبق مدلول بند ۳ ماده هفت بیانیه حل و فصل ادعاهای تحت کنترل دولت ایران داشت.

نتیجه‌گیری مذبور را این واقعیت بیشتر تأثیر می‌کند که طبق اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، بخش دولتی اقتصاد مملکت، از جمله شامل صنعت کشتیرانی است. تمهیلات با رگیری و تخلیه بندرگاه‌ها که استارلاین با آنها سروکار دارد، جزو لایتجزای صنعت کشتیرانی به‌شما رمی‌رود.

سوم - ما هیت دعوی

خوانده اعتبار قرارداد اجاره را انکار کرده، اظهار میدارد که قرارداد مذکور بین ریگوواگن و شرکت سهامی کشتیرانی استارلاین منعقد گردیده است که ظاهرا "مدعی نمایندگی شرکت استارلاین است، ولی در واقع هیچ‌گونه اختیار ایجاد شرکت اخیر را متعهد نمایند" داشته است.

دیوان داوری در این مورد که ماشین آلات مورداً اجاره در بندر در ایران تحويل گردیده و متعاقباً در عملیات استارلاین مورد استفاده قرار گرفته، مدارک قاطع کننده‌ای در دست دارد. خوانده اظهار می‌دارد که ماشین آلات را هنوز در اختیار دارد. در پرتواین اوضاع واحوال، هرگونه اعتراض نسبت به اعتبار اجاره نداشته، به واسطه اینکه خوانده بعده "بادریافت واستفاده از ماشین آلات آنرا تأثیر نداشته است، بلکه راست". لذا، دیوان داوری اجاره نامه را در مورد استارلاین الزام آور می‌داند.

واضح است که استارلاین از زانویه و فوریه ۱۹۷۹ (دی - بهمن ماه ۱۳۵۷) در پرداخت اجاره به‌اتفاق الزام اجاره نامه، قصور نموده و از حق خرید خود نیز استفاده نکرده است. قرارداد از مارس ۱۹۷۹ (اسفند ماه ۱۳۵۷ - فروردین ماه ۱۳۵۸) توسط خوانده فسخ گردیده است.

بنابراین، ریگوواگن استحقاق دریافت اجاره بهای ماه‌های زانویه و فوریه ۱۹۷۹ (دی و بهمن ماه ۱۳۵۷) را دارد.

اما از آن تاریخ به بعد ریگووا گنرحتی بر دریافت اجاره بهاندارد. لیکن، معادل ارزش ماشین آلتی که بعد از فسخ قرارداد ادا زطرف مستاجر اعاده نگردیده باید به ریگووا گنرخارت پرداخت شود. با توجه به مدارک بلامعارضی که توسط ریگووا اگتر در این زمینه ارائه شده، ارزش ماشین آلت مزبور - ۲۱۰،۰۰۰ دلار خواهد بود.

علاوه، ریگووا اگتر حق دریافت بهره بابت اجاره بهای پرداخت نشده را زقرار ۱۲٪ در سال که در اجاره نامه مقرر گردیده است، دارد. همچنین باید به ریگووا گنریههای به همان شرح بابت ارزش ماشین آلت از تاریخ فسخ قرارداد اجاره، پرداخت شود.

ریگووا اگتر دعاوی جبران هزینه‌های داوری را به مبلغ - ۱۵،۹۵۰ دلار کرده است. بموجب بند ۱ ماده ۳۸ و بند ۱ ماده ۴۰ مقررات دیوان نظر دیوان داوری اینست که هر یک از طرفین باید هزینه‌های مربوط به خود را این پرونده را تقبل نماید.

چهارم - حکم

حکم دیوان داوری به شرح زیر است:

خواننده، شرکت استارلاین ایران، باید به خواهان، ریگووا اگتر یکوا پیمنت کامپنی، وجوده زیر را پرداخت نماید:

۱ - مبلغ پنج هزار و چهارصد و پیست و چهل دلار امریکا (- ۴۲۴،۵ دلار) به اضافه بهره سالانه متعلقه با شرح دوازده (۱۲) درصد از تاریخ اول ژانویه ۱۹۷۹ (۱۱ دیماه ۱۳۵۷) تا تاریخ صدور این حکم (با احتساب روز صدور حکم).

۲ - مبلغ پنج هزار و چهارصد و پیست و چهل دلار امریکا (- ۴۲۴،۵ دلار) به اضافه بهره سالانه متعلقه با شرح دوازده (۱۲) درصد از تاریخ اول فوریه ۱۹۷۹ (۱۲ بهمن ماه ۱۳۵۷) تا تاریخ صدور این حکم (با احتساب روز صدور حکم).

۳ - مبلغ دویست و ده هزار دلار امریکا (- ۲۱۰،۰۰۰ دلار) به اضافه بهره سالانه متعلقه با شرح دوازده (۱۲) درصد از تاریخ اول مارس ۱۹۷۹ (۱۰ اسفندماه ۱۳۵۷) تا تاریخ صدور این حکم (با احتساب روز صدور حکم).

پرداخت مزبور با یادا ز محل حساب تا مینی مفتوحه طبق بند ۷ بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱
(۲۹ دیماه ۱۳۵۹) دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر صورت پذیرد.

بدینوسیله این حکم جهت ابلاغ به کارگزار امانتی، به ریاست دیوان داوری تسلیم می‌گردد.

لاهه،

بتاریخ ۱۵ دسامبر ۱۹۸۲ برابر با ۲۴ آذرماه ۱۳۶۱

نیلز منگارد

به نام خدا

رئیس شعبه

ریچاردام، ماسک

مصطفی جهانگیر شانسی

قاضی جهانگیر شانسی در جلسات استماع و شورهای این پرونده شرکت داشتند. به دیوان داوری اطلاع داده شدکه ایشان حکم حاضر را امضا نخواهند کرد و هنگام امضاء، ایشان حضور نداشتند و به ایشان دسترسی نبود.

ریچاردام، ماسک

نیلز منگارد